

Sygnatura akt VI Ka 127/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **10 kwietnia 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Ficek

Sędziowie SSO Agata Gawron-Sambura

SSO Grażyna Tokarczyk (spr.)

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale Andrzeja Zięby Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2015 r.

sprawy **K. R.** ur. (...) w B.

córki J. i K.

oskarżonej z art. 286§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 20 listopada 2014 r. sygnatura akt IX K 844/13

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. D. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

3. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa częściowo wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza jej opłatę za II instancję w kwocie 160 zł (sto sześćdziesiąt złotych), w pozostałym zakresie wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 127/15

UZASADNIENIE

K. R. została oskarżona o to, że w dniu 28 października 2013 roku w B. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd mieszkankę miejscowości W. S. M. co do możliwości i chęci wywiązania się z umowy sprzedaży torebki marki L. za pośrednictwem strony internetowej serwisu aukcyjnego (...) pod numerem oferty (...), doprowadziła S. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 165,00 PLN, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 20 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach w sprawie o sygnaturze akt IX K 844/13:

1. uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzucanego jej w akcie oskarżenia czynu i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. skazał ją na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na mocy art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonej karę 20 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;
2. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat;
3. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej S. M. kwoty 165 złotych;
4. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1882 roku Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. D. wynagrodzenie w kwocie 504 złotych powiększone o podatek VAT w kwocie 115,92 łącznie kwotę 619,92 tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu;
5. za zasadzie art. 627 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 90 złotych i zwolnił ją od uiszczenia opłaty.

Apelację od tego wyroku wywiódł obrońca oskarżonej, zaskarżając go w całości i zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na niezasadnym przyjęciu, iż oskarżona K. R. dopuściła się zarzucanego jej aktem oskarżenia czynu, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności konsekwentne i spójne wyjaśnienia oskarżonej prowadzą do odmiennych wniosków.

Wobec tego zarzutu, obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonej. Z ostrożności procesowej sformułował też ewentualny wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Gliwicach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej nie zasługuje na uwzględnienie, o czym przekonuje analiza akt sprawy, zapadłego wyroku i jego pisemnych motywów. Co więcej, zarzuty i wywody środka odwoławczego ocenić należało jako oczywiście bezzasadne.

Istota zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych nie może opierać się na odmiennej ocenie materiału dowodowego, innymi słowy mówiąc na forsowaniu własnego poglądu strony na tę kwestię. Stawiając tego rodzaju zarzut należy wskazać, jakich uchybień w świetle zgodności (lub niezgodności) z treścią dowodu, zasad logiki (błądność rozumowania i wnioskowania) czy sprzeczności (bądź nie) z doświadczeniem życiowym lub wskazaniem wiedzy dopuścił się w dokonanej przez siebie ocenie dowodów sąd pierwszej instancji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.05.2005 roku sygn. WA 10/05, OSNwSK 2005/1/947).

Słusznie Sąd orzekający odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonej. Rację należy przyznać obrońcy o tyle, iż oskarżona relacjonowała konsekwentnie, a wyjaśnienia te były wewnętrznie spójne. Niemniej jednak, nie znalazły żadnego potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym, w takim stopniu, aby podważyć trafność zarzutu aktu oskarżenia, a na etapie postępowania odwoławczego, by przekonać o błędności ocen i ustaleń Sądu I instancji. Sąd bardzo skrupulatnie w toku przewodu sądowego ustalił powiązania pomiędzy kontem bankowym w (...) o numerze (...) a numerem abonenckim w sieci P. (...) oraz kontem na portalu aukcyjnym (...) (...). Co więcej, Sądowi udało się ustalić, że z konta w banku pocztowym, które oskarżona jednocześnie wskazała jako własne, dokonano przelewu na rachunek w (...). Jednocześnie z tego ostatniego rachunku opłacany jest abonament za telefon komórkowy o numerze (...), do którego posiadania nie przyznała się oskarżona. Niemniej jednak umowa dotycząca tego numeru zawiera załącznik w postaci kserokopii dowodu osobistego oskarżonej, co w świetle jej wyjaśnień, iż nigdy nie zagubiła tego

dokumentu i nikomu go nie użyczyła, nie pozwala na przyjęcie, iż oskarżona nie jest właścicielem tego numeru oraz, że jej wyjaśnienia zaprzeczające posiadaniu tego numeru są prawdziwe.

Istnienie dostrzeżonych przez Sąd meriti powiązań, ostatecznie potwierdza fakt, iż z rachunków bankowych w banku pocztowym, wskazanych przez oskarżoną jako należące do niej, dokonywano opłat abonamentowych za użytkowanie numeru (...) w sieci (...), czyli tego którego oskarżona miała nie znać i którego miała nie użytkować. Również z jednego z tych kont dokonano wpłaty tytułem prowizji za transakcje przeprowadzone przez użytkownika (...) na portalu aukcyjnym (...). Sąd doszukał się również powiązania pomiędzy kontem w (...), które zdaniem oskarżonej nie zostało przez nią założone, a numerem telefonu wskazanym przez oskarżoną jako własny. Sąd I instancji dowiódł również, iż oskarżona nieprawdziwie wyjaśniała, iż nigdy nie korzystała z portalu (...), podczas gdy na jej rachunek w banku pocztowym, czyli jej banku, wpłynęła wpłata za transakcję tam przeprowadzoną.

Sąd meriti słusznie dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej oraz dokumentom stanowiącym dowód w sprawie. Skarżący nie kwestionował z resztą wiarygodności świadka, ani też autentyczności i wiarygodności pozostałych dowodów.

Obrońca w apelacji ograniczył się do przytoczenia wyjaśnień oskarżonej i wskazania, iż Sąd powinien dać wiarę tym wyjaśnieniom. obrońca wskazał nadto, iż oskarżona powiadomiła prokuraturę o możliwości popełnienia przestępstwa poprzez podrobienie jej podpisu na umowach rachunku bankowego. W dniu 4 listopada 2014 roku prokurator Prokuratury Rejonowej (...) w B. umorzył dochodzenie w sprawie doprowadzenia w dniu 18 stycznia 2011 roku w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) poprzez podrobienie podpisu K. R. na umowie (...) o udostępnienie bankowości telefonicznej i internetowej i wykonywani czynności bankowych tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wobec braku znamion czynu zabronionego (1 Ds. 1488/14). Dochodzenie to zostało wszczęte na skutek zawiadomienia o przestępstwie przez oskarżoną K. R..

W toku postępowania prokurator zasięgnął opinii biegłego z zakresu badań dokumentów. Jak wskazał prokurator, z treści opinii wynika, iż kwestionowany na umowie podpis jest autentycznym podpisem oskarżonej. Postanowienie to zostało dopuszczone jako dowód w toku postępowania odwoławczego. Pomimo, iż sprawa ta nie ma bezpośredniego związku ze sprawą VI Ka 125/15, to rzutuje dodatkowo na ocenę wiarygodności oskarżonej. obrońca oskarżonej w toku rozprawy odwoławczej wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu badań porównawczych pisma z akt sprawy 4 Ds. 2533/13 Prokuratury Rejonowej w (...), dołączonej do sprawy IX K 848/14 Sądu Rejonowego w (...). Wniosek ten został uwzględniony. Biegły we wskazanej opinii odpowiadał na pytanie, czy podpisy (...) na przedstawionych mu dokumentach bankowych (...) zostały nakreślone przez oskarżoną. Biegły doszedł do wniosku, iż wszystkie przedstawione mu podpisy pod dokumentami bankowymi nie zostały nakreślone przez K. R..

Obrońca wskazał tę okoliczność jako mającą znaczenie dla wszechstronnej oceny okoliczności sprawy. Z takim stanowiskiem nie sposób się zgodzić. Zważyć bowiem należy, iż w świetle poczynionych przez Sąd meriti rzetelnych, logicznie uzasadnionych i zupełnie przekonujących ustaleń, dopuszczony dowód nie spełnia, jak to postulował obrońca, kluczowej roli. Sąd I instancji wykazał bowiem, iż zaistniały powiązania pomiędzy rachunkiem bankowym w (...) a rachunkami i numerem telefonu bezspornie należącymi do oskarżonej. Wobec tego nie przesądzającą kwestią pozostaje to, czy podpis oskarżonej pod umową z (...) został podrobiony, skoro Sądowi I instancji udało się ustalić, iż oskarżona z tego rachunku bankowego korzystała. Nie bez znaczenia pozostaje okoliczność, iż oskarżona niezwłocznie nie złożyła zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa pomimo, iż dowiedziała się o zawarciu z (...) umowy z wykorzystaniem jej danych osobowych. Zamiast tego udała się do banku i zamknęła ów rachunek. Wykluczenie autorstwa oskarżonej może co najwyżej wskazywać na współudział innej osoby w popełnianym przez K. R. przestępstwie, takie jednak ustalenie, ze względu na kierunek apelacji na etapie postępowania odwoławczego poczynione być nie może, gdyż byłoby okolicznością niekorzystną i obciążającą.

Nie sposób nie dostrzec, iż oskarżona w sposób instrumentalny traktuje postępowania sądowe i poprzedzające je postępowania przygotowawcze. Z wyraźną opieszałością oskarżona zawiadomiła organy ścigania o możliwości popełnienia przestępstwa poprzez podrobienie jej podpisu na dokumentach bankowych. Zważyć należy, iż już w toku postępowania przed Sądem I instancji oskarżona korzystała z pomocy obrońcy. Pomimo tego obrona nie zmierzała do wykazania, iż podpisy oskarżonej pod umowami zostały podrobione, nie składając w tym zakresie żadnych wniosków

dowodowych, a powołana dopiero w postępowaniu odwoławczym opinia wydana została przecież, jeszcze w czasie prowadzonego przed Sądem I instancji postępowania. Symptomatyczne jest i to, że wyrok zapadł w dniu 20 listopada 2014 roku, a wspomniany wniosek zgłoszony został dopiero na rozprawie apelacyjnej.

Podsumowując, Sąd Okręgowy nie znalazł jakiegokolwiek wsparcia dla argumentacji apelującego, akceptując oceny i ustalenia Sądu meriti w zakresie oceny materiału dowodowego i w konsekwencji poczynionych ustaleń faktycznych. Podobnie nie znajdując podstaw do modyfikacji wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze i środku karnym, w których to orzeczeniach nie sposób dopatrzeć się rażąco niewspółmiernej surowości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną, obciążając oskarżoną kosztami postępowania odwoławczego, uwzględniając wiek i stan zdrowia oskarżonej, które przekonują, że jest osobą zdolną do zarobkowania, a poniesienie przez nią owych kosztów nie jest nadmiernie utrudnione, przy zagwarantowaniu korzystania z pomocy obrońcy, którego wynagrodzenie określone jest w stawce minimalnej.